

7. Lige nu og her

Ole og børnene sidder i rundkreds. De leger 'Flaskehalsen peger på', men flasken er byttet ud med en lommelygte. Ole drejer lygten rundt og lysstrålen stopper på Emma.

- Nå, Emma. Hvordan er det gået med dig siden sidst? Er du blevet bedre til at klare edderkopperne? spørger Ole.
- Ja. Det er jeg, siger Emma stolt. Jeg er ikke særlig bange for edderkopper mere. I går fangede Viktoria en stor edderkop og puttede den i et syltetøjsglas. Så kiggede vi på den sammen og Viktoria gav den en flue. Det var sjovt at kigge på den.

Jeg er ikke særlig bange for edderkopper mere, siger Emma.

- Godt klaret, Emma! siger Ole og nikker imponeret. Så drejer hun lommelygten igen. Denne gang stopper lyset hos Emil.
- Har du en optimistisk og glad tanke, Emil?
- Ja, jeg tænker, at jeg godt kan lære at fløjte. Også selvom det er svært.
- Ja, det kan godt tage noget tid at lære, siger Ole! Men hvis du bruger din vedholdenhed og bliver ved med at øve dig, skal du nok få det lært.

I det samme går døren op. Professoren fløjter en lang, høj tone. Det lyder ikke godt, men det er til gengæld megahøjt!

- Ja, jeg altså ikke lært at ramme tonerne så godt endnu, men der kommer da masser af lyd!

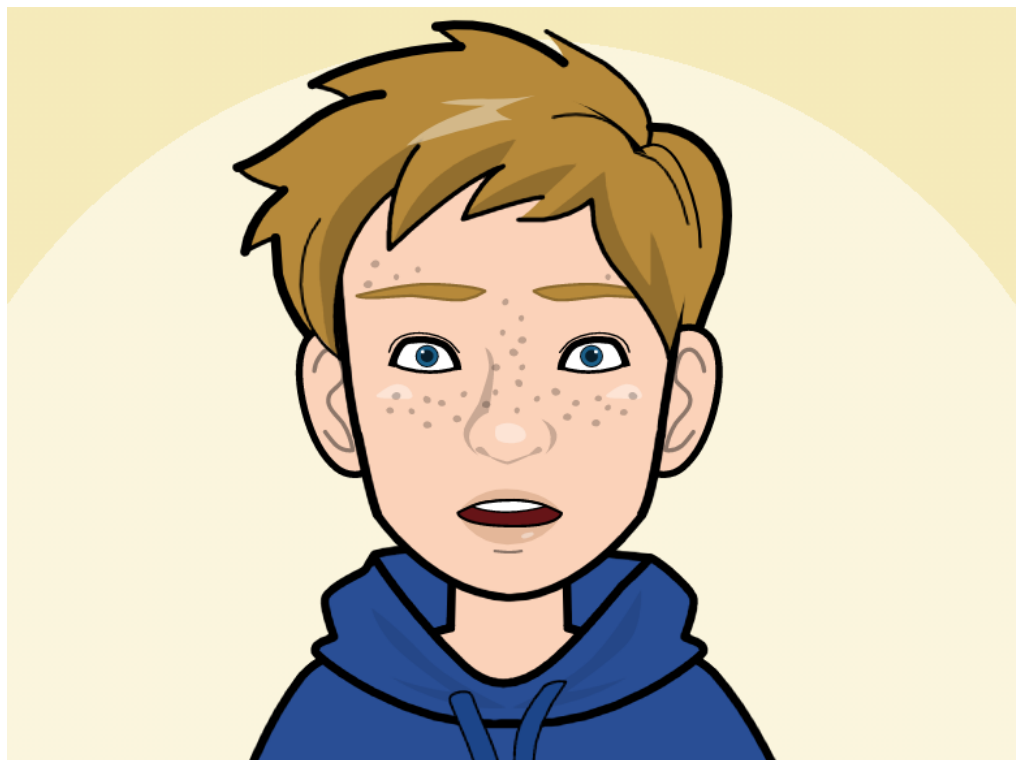
Professoren griner og fløjter endnu et par gange, inden hun hopper ind i rundkredsen.

- I dag skal I høre om den syvende og sidste trædesten.
- Åh, hvor vildt! Så er jeg snart klar-parat og mega skolesmart! råber Johan.

Så er jeg snart klar-parat og mega skolesmart! råber Johan

- Det er du, smiler Professoren. Og hvor er det dejligt, du er så optimistisk. I er allesammen ved at være mega skolesmarte.
- Jeps! Nu skal vi bare lige have styr på den sidste trædesten, siger Johan. Hvad hedder den?
- Den sidste trædesten hedder Nysgerrighed! hvisker Professoren og lader som om det hele er lidt hemmeligt.
- Hvad betyder nyt-skær-I-ved? spørger Viktoria.
- Nysgerrighed! Det minder lidt om engagement. Altså, at man går helt vildt op i at undersøge og opdage nye ting.
- Ork, det behøver jeg ikke øve mig på så, siger Emil. Jeg er allerede mega-nysgerrig. Min far siger, at jeg altid er alt for nysgerrig.

Min far siger, at jeg skal lære at styre min nysgerrighed, siger Emil

- Hmm... Hvornår siger han det? spørger Professoren.
- Altså, det er fordi, jeg hele tiden spørger ham, hvad jeg får i fødselsdagsgave, siger Emil.
- Hmm... Ja, det har din far jo ret i! Sommetider bliver man nødt til at vente i lang tid. Så lang tid, at man næsten ikke tror, man kan klare det længere. Men det er altså også lidt kedeligt at pakke en gave ud, hvis man ved, hvad der er inde i den.
- Ja. Og selvom det er svært at vente, bliver man jo bedre til det, hver gang man øver sig, siger Emil.
- Nemlig! Lige præcis sådan er det! Men der er også noget andet, man skal øve sig på med nysgerrigheden, siger professoren.

Hun hiver noget op ad tasken. Det ligner et tykt brilleglas, der sidder på et håndtag.

- Det her er et forstørrelsesglas, siger Professoren og holder det tykke brilleglas op foran sit ene øje, så øjet bliver kæmpestort.
- Kan I huske, da I trænede jeres 'Engagement'? Der skulle man også være god til at koncentrere sig om én ting ad gangen. Sådan er det også, når man bruger sin nysgerrighed. Man kan kun undersøge én ting ad gangen. Ellers bliver man superforvirret og helt rundtosset.
- Prøv at forestille jer, at jeg ville undersøge alle jer børn på én gang. Det ville da se helt skørt ud, siger Professoren.

Professoren danser rundt inde i rundkredsen, mens hun forsøger at kigge på alle børnene gennem forstørrelsesglasset på én gang. Emil og Johan kommer til at grine, fordi Professoren ser ret sjov ud, når hun farer rundt med det der kæmpeøj.

- Hvis man har styr på sin nysgerrighed, så undersøger man én ting ad gangen, både helt tæt på og fra siden og fra oven.

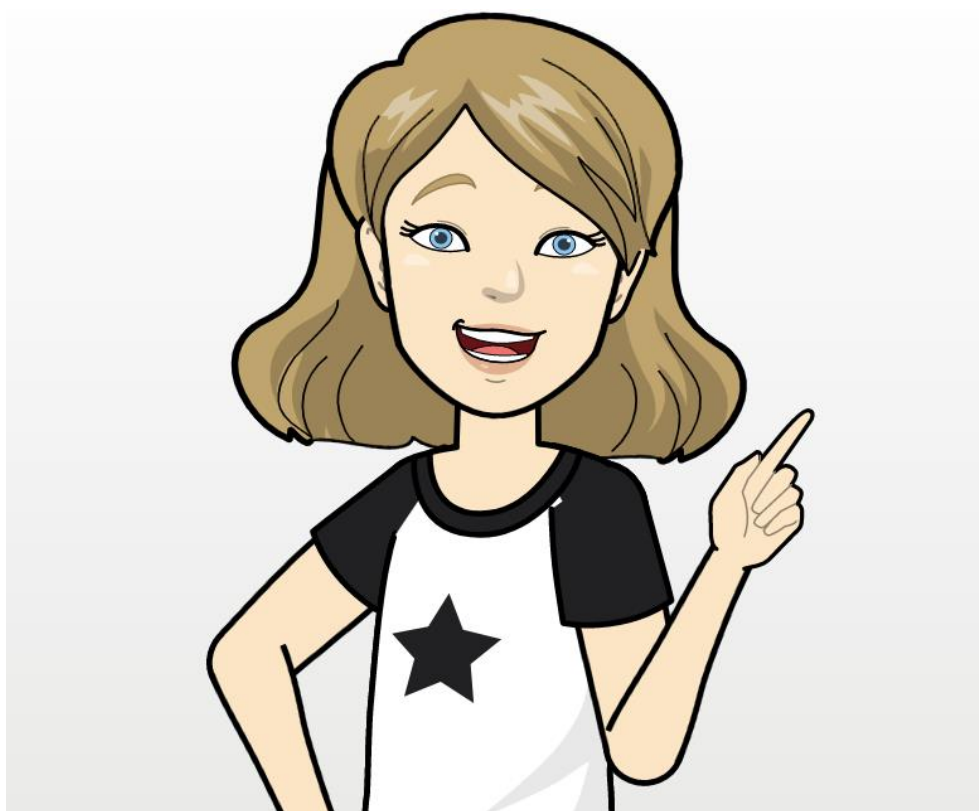
Når man bruger sin nysgerrighed, skal man kun undersøge én ting ad gangen!

Professoren står nu helt stille, mens hun kigger på sin lillefinger gennem forstørrelsesglasset.

- På den måde kan man opdage og lære nyt. Som regel bliver det man undersøger bare endnu mere spændende, når man kigger nærmere på det.
- Det er ligesom den edderkop, vi kiggede på, siger Emma. - Viktoria fangede den og selvom jeg var lidt bange, så var det sjovt at kigge på den nede i syltetøjsglasset!
- Det ser sjovt ud, når den laver sit edderkoppespind. Det ligner, at der kommer en snor ud af dens numse, siger Viktoria og alle børnene griner lidt.
- Det er et perfekt eksempel! råber Professoren. - Det er et perfekt eksempel på, hvordan nysgerrighed kan få os til at opdage nye ting og blive klogere.
- Ja, og var ellers megabange for edderkopper, men nu synes jeg bare, de er sjove og spændende at kigge på, siger Emma.
- Hurra! råber Professoren endnu højere. - Det er et perfekt eksempel på, hvordan nysgerrighed kan få os til at blive mere modige.

Professoren holder forstørrelsesglasset op foran Emmas mund, så hendes smil bliver ekstra stort.

- Synes du, jeg er modig? spørger Emma lidt overrasket.
- Ja, du glemte i hvert fald at være bange, fordi din nysgerrighed var så kæmpestor.
- Det var smart, siger Emil. Jeg tror godt, jeg vil være nysgerrig, når jeg starter i 1.klasse.
- Det er en god idé. Hvis du er nysgerrig, bliver du klogere og får nemmere ved at lære nyt, siger Professoren.
- Og jeg bliver mere modig, siger Emil.
- Nemlig. Modig og klog og dygtig. Og man får det også lidt sjovere.
- Hvorfor bliver det sjovere? Kan man ikke have det sjovt uden at være nysgerrig? spørger Viktoria.

Kan man ikke have det sjovt uden at være nysgerrig? spørger Viktoria.

- Hmm... Prøv at forestille jer, I skal ud at gå tur med familien. Hvis I er nysgerrige, vil I undersøge alt hvad I ser på turen. Måske vil I endda tage nogle af tingene med hjem for at undersøge dem med et forstørrelsesglas, siger Professoren og holder forstørrelsesglasset op for øjet igen.
- Omvendt ville I sikkert kede jer megameget, hvis I var ude at gå tur og slet ikke kiggede jer omkring. Tænk, hvis I slet ikke var interesserede i noget som helst.
- Sådan en kedelig tur gad jeg godt nok ikke med på, siger Johan.

- Næh, men du bestemmer ikke altid selv, om du skal med ud at gå tur eller ej. Men du bestemmer heldigvis altid selv, om du vil bruge din nysgerrighed. Og du bestemmer også helt selv, om du vil bruge de andre trædesten.
- Det ville da være dumt ikke at bruge trædestenene, når nu de hjælper en til at få det bedre og sjovere, siger Johan.
- Det har du ret i. Og det seje er, at I kan bruge trædestenene resten af jeres liv.
- Wow! Bruger man også trædesten, når man bliver gammel? spørger Emma.
- Jeps! Man kan bruge trædestenene lige så længe, man lever. Men nu – kære venner – nu må jeg altså sige farvel og tak for denne gang. Jeg glæder mig SÅ meget til at se jer igen, når I er kommet i 1.klasse.
- Wow! Kommer du og besøger os igen i 1. klasse? spørger Viktoria glad.
- Jeps. Jeg kommer og besøger jer! Og så skal vi træne trædestenene endnu mere.
- Fedt manner! Det glæder jeg mig til, siger Emil.
- Men nu er jeg nysgerrig efter at se, hvad klokken er blevet, siger Professoren og holder forstørrelsesglasset over armbåndsuret.
- Åh, du godeste! Klokken er alt for mange. Nu må I have det godt, til vi ses igen. Husk at bruge jeres nysgerrighed og alle de andre trædesten, så I kan få det godt og sjovt i 1.klasse!
- Er vi så klar, parate og skolesmarte? spørger Viktoria
- Ja! Nu er I klar, parate og super skolesmarte! råber Professoren, mens hun vinker og smiler og går baglæns ud ad døren.

Nu er I klar, parate og super skolesmarte!